

nikom Ker je denarno stanje jako ugodno, mōči bo de prihodnje leto izdati še obširnejša izvestja. Društvo šteje sedaj 3 častne in 3 dopisajoče ude in 166 pravih družabnikov; svoje spise zamenjuje s 113 učenimi akademijami, zastopi in društvi.

Po tem poročilu, ki se je vzprejelo pohvalno na znanje, vršila se je volitev odborova. Pred njo je izrekel g. prof. Voss, da dosedanji predsednik g. Anton pl. Globočnik ne vzprejme nove izvolitve; zato predlagā, da bi se g. pl. Globočnik zaradi obilih svojih zaslug za muzejsko društvo izvolil za častnega člana. Zbor jednoglasno pritrdi in potem izvoli za društvenega predsednika g. gimn. ravnatelja Andreja Senekoviča, za odbornike pa gg. dež. odb. Otona Detelo, kurata Antona Koblarja, prof. Antona Kaspreta, posestnika dr. Jožefa Koslerja, prof. Alf. Pavlina, prof. S. Rutarja, ravnatelja obrtnih šol Ivana Šubica in prof. V. Vossa.

Odbor se je v poslednji svoji seji ustanovil tako, da je njega podpredsednik g. dr. Jožef Kosler, tajnik g. A. Koblar, blagajnik pa g. Ivan Šubic. Kakor čujemo, sklenil je naprositi rodoljube po deželi, da bi mu poročali o vseh važnejših stvareh, tičočih se domoznanstva našega v občē. Nādejamo se, da se bodo naprošeni zaupni možje drage volje odzvali temu vabilu, ki utegne izredno spešiti spoznavanje našega kulturnega razmerja.

IV. izkaz darov za Prešernov spomenik.	Prenesek . gld.	374'09
Petošolci v Novem Mestu	„	10'—
Neimenovanec v Kranji	„	1'—
Čisti dohodek vrtnē veselice pevskega društva „Slavec“ dne 13. ržēnega cveta	„	52'57
Fr. Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v p. v Gradci	„	1'—
	Prenesek . gld.	438'06

„Jager na lovu šraja“ . . . O tej stari cerkveni pesmi slovenski, tiskani v zagrebskem obredniku „Cithara octochorda“ leta 1757., pravi g. J. Barle v „Lj. Zvonu“ XI. 318: „Menim, da se je doselila z Dolenjskega in da je starejša od leta 1757., ker je izvestno prešlo nekaj časa, predno je z Dolenjskega priromala v Zagreb in se ondu udomačila.“

No, sevēda je ta slovenska cerkvena pesem, privzeta v latinsko-hrvaški zbornik, starejša, dōkaj starejša od 1757. leta. Tiskana je bila namreč dotična pesem „Od Divize Matere Mariae v' Adventu“ že v slovenski Schoenlebnovi izdaji Chrōnove knjige: „Evangelia inu Lystuvi“ v' Nemshkim Gradzu v' tem leyti 1672. (Prim. J. Marn: Jezičnik XXI, 29, 30).

Vender, ta res „prav originalna“ pesem se je morala sčasoma i samim cerkvenjakom zazdeti le preoriginalna. Začetne nje kitice:

Jager na lovu shraja v tim Tronu nebeshkim,
v nebēfih se fprehaja fama fveta Troyca s'nim.
Eno ferno loviti is nebes je poslan,
ta lovez je en Angel Gabriel imenovan.
Ta svejti Jager spēftri perute pifane,
inu ferno dotezhe Marija imenuje.
Jager v roshizh fapiska, en leip glas vunkaj spusti,
zhefena fi Maria, gnade si polhna ti . . .

pre naredili so namreč pozneje takó-le:

Poslan je Angel Gabriél	K' Divizi sarozheni
Od Boga na ta svejt:	Is Svetim Joshefom:
K' eni zhiſti Divizi	Od Davidove hiſhe
Noter v' tu mejſtu Nazareth.	Maria je is imenam.

Angel noter k' nje pride,
Nu toku govory:
Zheshena si Maria,
Gnade fi ti polhena.

Nastopni dialog: „Gospud Bug ta je ſtabo“ i. t. d. in vse do konca: „da niega miloſt gnada bode vſelei per nas. Amen“ — pa je ostal neizpremenjen v pesmi, razven nekaj posameznih besed — menda zaradi boljſe metrike, in da so prvotne dvovrstiène kitice preosnovane v ſtirivrstiène.

V navedeni obliki se nahaja predelana — v uvodu — pesem naša vsaj v knjigi (pred menoj ležeči): „Branja inu Evangeliumi“, v' Lublani, 1777. Ali, primerjajoè ostale pesmi v tej-le knjigi razvrſène (s pripomoèjo Marinovega Jeziènika XXII. 14) pesnim v starejših istovrstnih knjigah slovenskih, soditi se more, da je ta prenarejeni zaèetek naše adventne pesmi bil natisnjen že v knjigi — menda Paèlovèevi: „Evangelia inu Branje“, Labaci, 1741.

A kaj in kakó bi torej po vsem tem bilo z ono, v istem zagrebškem obredniku „Cithara octochorda“, 1757. priobèeno pesmijo: „Pofzlan je Angel Gabriel“, o kateri veli omenjeni izveſtitelj v „Lj. Zv.“ l. c., „da se je do danes ohranila med národom hrvaškim“? Gotovo bi bilo zanimivo, da znamo to pesem tudi v so „hrvaško“ ter bi jo tako mogli primerjati po besedi naši „kranjski“! Ali ni morebiti tudi upravo z Dolenjskega priromala v Zagreb ter v nji baš oni isti „Jager na lovu šraja“?! *A. Fekonja.*

„Matica Hrvaška“ je imela dné 14. ržénega cveta t. l. svoj letoſnji obèi zbor. Prvosednik prof. *Smièk* je v svojem govoru omenil smrti mnogoletnega »Matièinega« predsednika, pesnika bana Mažuranièa in naštel velike njegove zasluge za razvoj hrvaške knjige in omike. Spominjal se je tudi vpraſanja, zakaj je Mažuraniè-pesnik umolknil takó nenadoma ter odgovoril, da je bila temu po njega sodbi kriva germanizatorna slana, ki je za absolutiſke dóbe poparila národno gibanje na Hrvaškem. Nató se je hvaležno spominjal rajnega kardinala Mihalovièa, ki je »Maticie« zapustil 2000 gld. in ſe nekaj drugih dobrotnikov, ki so v oporoki svoji volili po 100, po 50, po 30, po 25 in po 20 gld. hrvaſki »Maticie«, katere pred smrtjo ne pozabi skoro noben zaveden Hrvat. Zahvalil se je tudi deželni vladi za letno podporo 1300 gld., od katerih je 300 gld. izrecno namenila prevodom grških in latinskih klasikov. Mnogozaslužni in neutrudni tajnik in blagajnik *Kostrenèiè* je poroèal o »Matièinem« delovanji leta 1890. in o nje denarnem stanji. Prejšnja leta je »Matica« zaostala in izdajala druſtvene knjige za leto dni nazaj. Da bi se popravila ta nerednost, izdala je lani najprej knjige za 1889. in takoj potem za 1890., kakor je »Zvon« že poroèal. Za leto 1890. so dobili udje za navadni donesek 3 gld. sedem raznih knjig, a po znižani ceni ſe zvezek izbranih Demostenovih govorov. Prvih sedem knjig je tiskano v 7.800 iztisih, ali v ſestih tednih so poſlè do zadnjega zvezka, in ſe so ljudje povpraſevali po njih, toda prepozno. Takſne létine »Matica Hrvaška« ſe ni uèakala, odkar živi. Knjige za leto 1891. se pridno tiskajo in se bodo razpoſiljale o božiči. Bode jih 8—9 zvezkov. Prof. *Kučera* je spisal